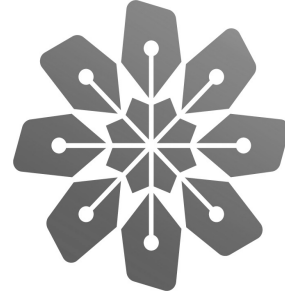

Azərbaycanda son 5 ildə doğum səviyyəsi 65 faiz azalıb. Bu, artıq SOS signalıdır və çox ciddi təhlükədən xəbər verir. Ölkəmizdə uzun əsrlər demografik vəziyyətlə bağlı heç bir çətinlik yaşanmayıb, həmişə doğum səviyyəsi ölüm səviyyəsindən xeyli yüksək olub. Yalnız son onilliklərdə vəziyyət dəyişib, artıq doğumun kəskin azalması baş verib, əhalinin qocalması tendensiyası yaranıb.

**Azərbaycan
Respublikasının
Medianın İnkişafı
Agentliyi**

Yazı Azərbaycan Respublikasının Medianın İnkişafı Agentliyinin maliyyə dəstəyi ilə "Gender, ailə və demografiya məsələlərinin işıqlandırılması" istiqaməti çərçivəsində hazırlanıb.

İnkişaf etmiş ölkələr əhalinin qocalması ilə digərlərinə nisbətən daha tez qarşılaşırlar. İndi bu, dünya miqyasında bir tendensiya-ya çevrilib. Keyfiyyətli tibbi xidmət və müharibələrin azalması sayəsində insanlar daha uzun yaşamağa başladı, uşaq ölümü azaldı, amma doğum nisbəti də getdikcə azaldı. Getdikcə daha çox ailə uşaq sahibi olmağı gecikdirir, ya da 1 uşaqla kifayətlənir və ilk növ-

Demoqrafik SOS signalı

Respublikamızda 5 ildə doğum səviyyəsi 65 faiz azalıb

bədə, daha yaxşı yaşayışını təmin etmək üçün ölkədə doğum səviyyəsi hər ailəyə görə 3 uşaq olmalıdır. İnkişaf etmiş ölkələrdə miqrasiya bu işə öz töhfəsini verir-gənclər daha yaxşı həyat üçün bu ölkələrə gedir, yaşlılar isə inkişaf etməmiş ölkələrdə qalır.

BMT-nin araşdırmasına görə, dünyada 65 və daha yuxarı yaşda olan insanların sayı 2050-ci ilədək

2 dəfə artaraq 1,6 milyardə çatacaq. Avropada bu proses ən çox İtaliya, İspaniya, Yunanıstan və Portuqaliyaya təsir edəcək. Honq-Konq, Cənubi Koreya və Yaponiya kimi inkişaf etmiş Asiya ölkələrində 65 yaşdan yuxarı əhali təxminən 40% təşkil edəcək.

Bəs Azərbaycanı nə gözləyir? Ölkəmizdə, proqnozlara görə, yaşlı əhalinin xüsusi çəkisi də xeyli artacaq. Artıq qocalma prosesi müşahidə olunur: son 10 il ərzində yaşlı vətəndaşların sayı 6,2%-dən 7,1%-ə yüksəlib. Dövlət Statistika Komitəsinin məlumatına görə, ötən il ölkədə 580,8 min nəfər 60-64 yaş, 396,7 min nəfər 65-69 yaş, 462,7 min nəfər 70 yaş-

dan yuxarı vətəndaş yaşayıb. Son 5-6 il ərzində uşaqların sayı 4%, əhalinin ümumi tərkibindəki payı isə 6% azalıb.

Əhalinin qocalması tək mədəni-psixoloji problem deyil, həm də sosial-iqtisadi problemdir. Yaşlı əhalinin xüsusi çəkisinin artması dövlətin üzərinə əlavə maliyyə yükü, əmək qabiliyyətli vətəndaşların sayının azalması, hər 1000 işçiye düşən pensiyaçının sayının artması, əmək haqqının azalması, sosial xərclərin artmasıdır. Bu səbəbdən əksər ölkələr öz əhalisini və uşaq və gənclərin nisbətini artırmaq üçün bir çox tədbirlər görürlər. Buraya uşaq üçün aylıq müavinət, ev, torpaq

sahəsi, avtomobil də daxil olmaqla çoxsaylı təşviq və güzəştlər daxildir.

Norveçdə uşaq dünyaya gələ-nə qədər işləmiş yeni analar bir il maaşının 80%-ni və ya 42 həftəlik tam maaş alırlar. Atalar üçün atalıq məzuniyyəti də var. Uzun müddətdir ki, "Bir ailə-bir uşaq" siyasəti yürüdən Çində indi 2-ci və sonrakı uşaqlar üçün nağd ödənişlər var. Rusiyada doğum nisbəti ilə bağlı çətin vəziyyət var. Bunu ailələrin, əsasən, mənzil şəraitinin yaxşılaşdırılmasına xərclədiyi analıq kapitalı ilə (10-15 min manat arasında) və aylıq uşaqpulu verməklə (300-400 manat civarında) düzəltməyə çalışırlar. Bundan əlavə çoxuşaqlı ailələrə xeyli güzəştlər və yardımlar da edilir. Ümumiyyətlə, artıq dünya ölkələrinin çox böyük əksəriyyətində uşaqpulu və digər ailələrə sosial dəstək paketləri tətbiq olunur.

Uzun illərdir ki, biz jurnalistlər, sosioloqlar, eləcə də bəzi deputatlar, ictimai xadimlər Azərbaycanda uşaq müavinətlərinin bərpası ilə bağlı hökumətə və parlamentə tək-

liflər veririk. Bunun üçün kifayət qədər maliyyə və iqtisadi imkanlar var. Amma hələlik, bu istiqamətdə heç bir irəliləyiş yoxdur. Hesab edirəm ki, ilkin mərhələdə hər uşağa ayda ən azı 100 manat, doğuşa görə isə 5 min manat verilə bilər. Heç olmasa, aylıq gəliri adambaşına 500 manatdan aşağı olan ailələr üçün bunu tətbiq etmək olardı.

Düzdür, uşaq doğumunun kəskin azalmasında ən böyük payı sosial-maddi problemlər tutur. Buna baxmayaraq, etiraf etmək lazımdır ki, ailələrdə uşaqların sayının kəskin azalması tək sosial-iqtisadi problemlərlə bağlı deyil. Varlı ailələrin əksəriyyətində də 1 və ya 2 uşaqlardan çoxu yoxdur. Həyat tərzi, mənəvi dəyərlər, psixologiya- hər şey dəyişib. Çoxları artıq özlərini uşaqlara həsr etmək istəmir. Bir sıra başqa obyektiv səbəblər də var: nikahların sayı azalıb, sonsuzluq artır. Bütün bu səbəblər bizi demografik fəlakətə sürükləyir. İndi tədbir görməsək, sonra gec olacaq.

Elçin Bayramlı